

Lesninger 2. søndag i fasten -År A

1. lesning 1 Mos 12,1–4a Kallelsen av Abraham, Guds folks far

I de dager sa Herren til Abram: «Dra bort fra ditt land og din slekt og din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et stort folk; jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort. Du skal bli til velsignelse! Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne dem som forbanner deg. I deg skal alle slekter på jorden velsignes.» Så drog Abraham av sted, som Herren hadde sagt ham.

Responsoriesalme - Sal 33 (32),4–5. 18–19. 20 og 22

**Omkved: Herre, la din miskunn hvile over oss,
for vi setter vår lit til deg.**

Herrens ord er sannhet,
han er trofast i all sin gjerning.
Han elsker rett og rettferd.
Jorden er full av Herrens miskunn.

Herrens øye hviler over dem som frykter ham,
som bier på hans miskunn,
for å fri deres sjel fra døden,
holde dem i live på nødens dag.

Vår sjel ser hen til Herren.
Han er vårt skjold og vår hjelper.
Herre, la din miskunn hvile over oss,
for vi setter vår lit til deg.

2. lesning - 2 Tim 1,8b–10 Gud kaller og opplyser oss

Kjæreste, ta din del av de lidelser vi må bære for Evangeliet, med den styrke Gud gir deg. Det er han som har frelst oss, som har kalt og vigslet oss, ikke i

kraft av hva vi selv har utrettet, men ut fra sin egen plan og nåde – den som han har gitt oss i Kristus Jesus fra evighet av. Og denne nåde er nå blitt åpenbar, siden vår frelser Kristus Jesus har stått synlig frem; han har brutt dødens makt og latt liv og udødelighet gry for oss gjennom Evangeliet.

Evangelievers

Ut fra skyen lød en røst:

«Dette er min egen sønn, han som jeg har kjær. Lytt til ham!»

Evangelium Matt 17,1–9 Hans ansikt strålte som solen

På den tid tok Jesus med seg Peter, Jakob, og hans bror Johannes og førte dem avsides, opp på et høyt fjell. Der ble hans skikkelse forvandlet for deres øyne; hans ansikt strålte som solen, og hans klær ble skinnende hvite.

Samtidig så de for seg Moses og Elija, som kom og talte med ham.

Da sa Peter til Jesus: «Herre, det er godt at vi er her; om du så vil, skal jeg sette opp tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elija ...»

Men knapt hadde han talt ut, før en lysende sky kom og senket seg over dem, mens der ut fra skyen lød en røst som sa: «Dette er min egen sønn, som jeg har kjær, han som har all min yndest. Lytt til ham!» Da disiplene hørte dette, kastet de seg redselsslagne ned med ansiktet mot jorden.

Men Jesus gikk hen til dem og rørte ved dem, idet han sa: «Reis dere, og frykt ikke.» Og da de løftet blikket, var det ingen å se, bare Jesus alene.

Men på veien ned fra fjellet forbød Jesus dem å tale om dette; han sa: «Fortell ingen om hva dere har sett, før Menneskesønnen er stått opp fra de døde.»